

KROMANN REUMERT

NYHEDSBREV OM ENERGIRET

ARTIKLER I DETTE NUMMER:

Risici ved tagprojekter	s. 2
Interkreditorforhold ved vedvarende energiprojekter	s. 4
Tysk solar PV-marked voksede eksplosivt i 2009	s. 7
Italienske tariffer for solar PV	
udløber ved udgangen af 2010 - hvad så?	s. 8
Nyt om moms på CO2-kvoter	s. 9

RISICI VED TAGPROJEKTER

Af advokat Jens Blomgren-Hansen

Hvor kommercielle solparker for blot et par år siden primært var installeret på jorden, ser man i dag et meget stort antal tagprojekter.

Tagprojekterne varierer meget i størrelse, men grundet tagfladens begrænsede størrelse har de som oftest en begrænset kapacitet på mellem 0,5 - 2 MWp.

Rent teknisk er der ingen væsentlig forskel mellem projekter, der er installeret på jorden, og tagprojekterne. I mange jurisdiktioner får tagprojekterne desuden en højere afregningspris på kWh leveret. Tagprojekterne lyder således umiddelbart attraktive.

Man bør dog alligevel være ekstra opmærksom, når man investerer i tagprojekter, da der er risici involveret dermed. Risici som tillige bør reflekteres i en risikomargin i forhold til tilsvarende landbaserede projekter.

Dertil kommer, at projekterne som følge af deres størrelse oftest er dyrere at indkøbe (omkostning per MWp kapacitet) og finansiere.

Vi har i de følgende kort oplistet de mest omdiskuterede risici.

Ejerskab

Solpanelerne fastgøres ofte i tagkonstruktionen. Spørgsmålet om, hvorvidt solpanelerne bliver en del af bygningen, synes således oplagt. Konklusionen er ikke entydig fra land til land. I både Italien og Spanien er man kommet frem til den konklusion, at tagprojekterne ikke bliver en integreret del af bygningerne, hvorfor det er muligt at opnå projektf finansiering af disse projekter på linje med andre landbaserede projekter.

I jurisdiktioner, hvor man måtte nå frem til, at tagprojekterne bliver en integreret del af bygningen, kan man selvsagt regulere forholdene med ejeren. Hvorvidt man kan regulere/registrere sine rettigheder samt opretholde disse i forhold til en godtroende tredjemand og/eller ejers kreditorer i tilfælde af ejers konkurs, er dog et spørgsmål, som bør undersøges for hver ny jurisdiktion, hvor man påtænker at udvikle, opføre eller investere i tagprojekter.

Leveres strømmen direkte eller via bygningens installationer?

I visse jurisdiktioner føres den producerede strøm fra tagprojekter ind i bygningens eksisterende elinstallationer. Bygningen bruger således primært den producerede strøm til eget forbrug, og eventuel overskydende strøm leveres til distributionsnettet, hvor der afregnes for den leverede strøm.

Denne model indebærer to problemstillinger:

1. Ejer af tagprojektet påføres en kreditrisiko på ejeren af bygningen. Da der dog i de fleste tilfælde skal svares en leje for brug af taget, er der dog mulighed for at modregne hele eller dele af kravet i lejeforpligtelsen, hvis ikke ejer af bygningen betaler for strømmen. Hvorvidt der er modregningsadgang i tilfælde af konkurs, vil dog afhænge af den gældende nationale konkurslov.
2. Hvis bygningen ikke længere er i brug, er der i visse jurisdiktioner risiko for, at bygningens tilslutning lukkes. Det bør derfor undersøges, hvorvidt tilslutningen og leveringsadgangen kan opretholdes, uanset at bygningen ikke længere er i brug.

Vedligeholdelse af og/eller skade på taget

Kommercielle tagprojekter installeres i langt overvejende grad på bygninger med fladt tag konstrueret

med tagpap eller membraner. Da solprojektet har en forventet levetid på minimum 25 år, bør det sikres, at taget i det mindste fra start har en god stand. 25 år er dog en lang periode for selv et fladt tag i god stand. Derfor bør kontrakten tage højde for, hvem der står for reparation og vedligeholdelse af taget, og hvem der afholder udgifter og driftstab i forbindelse med flytning af solpanelerne, reparation, vedligeholdelse eller udskiftning af taget.

Mange tagprojekter er endvidere fastgjort i tagkonstruktionen, eller påfører tagkonstruktionen så stort et tryk, at "flydende" tagkonstruktioner ikke lænere er "flydende". En sådan fastgørelse kan ofte medføre, at der sker skade på taget eller levetiden forkortes væsentligt, da der kan skabes revner/huller i forbindelse med udvidelser og sammentrækninger ved temperaturudsving.

Der skal således også tages højde for, hvem der er ansvarlig for skader på taget (bygningen og evt. følgeskader) eller forkortet levetid på taget, samt hvorledes tvister omkring skyld afgøres.

Vedligeholdelse af bygningen

Udover taget er det også af betydning, at selve bygningen består i hele tagprojektets levetid. Der skal således indbygges en forpligtelse for ejeren til løbende at vedligeholde bygningen. Tilsvarende bør det overvejes at indbygge en modregningsret i forhold til lejen betalt for installationen på taget, i det omfang ejer ikke opfylder sine grundlæggende vedligeholdelsesforpligtelser, hvorfor tagprojektet må afholde omkostninger dertil.

Hvor stor skal risikomarginen være?

Det er vanskeligt at sætte en fast risikomargin, da risikomarginen bør forholde sig til alle risici ved et

projekt. Den yderligere risikomargin ved et projekt afhænger således ikke kun af bygningen og risiko/ansvarsfordelingen mellem tagprojektet og ejer af bygningen, men eksempelvis også af lovgivningen i den relevante jurisdiktion og nettilslutnings- og afregningsreglerne for tagprojekter i den konkrete jurisdiktion.

Det kan dog nævnes, at den yderligere risikomargin for tagprojekter i Spanien pt. synes at ligge omkring 1-1,5% i forhold til solprojekter installeret på jorden. Hvorvidt det er et rimeligt niveau, har vi ikke taget stilling til. Vi har udelukkende konstateret, at det er den risikomargin, som markedet tilsyneladende pt. synes at kræve.

Omkostninger ved mindre projekter

Udover de ovenfor oplyste overvejelser omkring tagprojekter, bør det tillige tages i betragtning, at omkostningerne ved indkøb og finansiering typisk er højere end ved køb af større solparker. Dette skyldes primært tagprojekternes mindre størrelse pr. enhed, at der ofte er yderligere juridiske og tekniske undersøgelser som følge af de yderligere potentielle risici omkring lovgivningen og bygningen, og at finansieringen bliver dyrere som følge af, at ikke alle banker ønsker at finansiere dels tagprojekter dels mindre projekter.

Det er således i flere tilfælde set, at de yderligere initial- og finansieringsomkostninger mere end overstiger den yderligere risikomarginal ved tagprojekterne, hvorved investor ikke er blevet betalt for den yderligere risiko. Der bør således ske en grundig gennemgang af budgetter og forudsætninger, inden man kaster sig ud i tagprojekter – uanset hvor attraktive de umiddelbart måtte se ud.

INTERKREDITORFORHOLD I VEDVARENDE ENERGIPROJEKTER

Af advokat Jens Blomgren-Hansen og
advokat Peter Heide Wessel

Finanskrisen og bankernes forsigtighed i kølvandet herpå har aktualiseret og forstærket fokus på forholdet mellem prioritetsforholdene i finansieringen af vedvarende energiaktiver.

Det gælder bl.a. forholdet mellem kreditorer på forskellige rangeringsniveauer af finansieringen og dermed interkreditoraftalens enkelte bestemmelser. Tonen over for 2. prioritetsfinansieringen er skærpet, og med de opstrammede subordineringsbestemmelser synes 2. prioritetslångiver ikke at blive givet meget større handlefrihed end låntager, om end pengestrømmen fra mange af projekterne ofte er stærkere end for et par år siden som følge af de faldende priser.

Man kan således på flere områder sammenligne en 2. prioritetsfinansiering i dagens marked med en equity tranche.

Nye toner

Hvor det tidligere var sædvanligt med en høj belåning af vedvarende energiaktiver, lyder der nu nye toner. Bankerne udviser generelt en mere forsigtig tilgang til finansiering af disse aktivtyper - om end det fortsat er langt lettere at opnå finansieringen til vedvarende energiaktiver end så mange andre aktivklasser. Dette gælder selvsagt særligt lavere prioriterede trancher af finansieringen. Ikke alene kan der generelt spores mere begrænset interesse i at deltage i finansieringen på lavere rangeringsniveauer end 1. prioriteten, der synes endvidere at kunne fornemmes en vigende interesse fra 1. prioritetsfinansierende banker i overhovedet at have selv stærkt subordinerede kreditorer inde i finansieringen på de lavere rangeringsniveauer.

Hvis 1. prioriteten reelt ikke ønsker andre kreditorer ind på lavere rangerende pladser, får det naturligvis en stor betydning for en investor i forbindelse med struktureringen af projektet, såvel ved etablering/udvikling som i forbindelse med senere erhvervelse, da det kan få afgørende betydning for muligheden for i det hele taget at løfte finansieringen. Ønsket om at undgå en fremmed finansiering på 2. prioritet bør derfor også drøftes i forbindelse med forhandling om pris, omfang og vilkår i øvrigt for 1. prioritetsfinansieringen.

En helt anden problemstilling, som vi dog ikke behandler i denne artikel, er de opstrammede indeståelser og restriktioner, hvilke tillige øger risikoen og mindsker fleksibiliteten for låntager.

Sikkerheder

Men også i forhold til drøftelser med en anden bank om en potentiel finansiering af 2. prioriteten, har 1. prioritetsbankens indstilling til den samlede finansiering stor betydning. Det har først og fremmest betydning i forhold til forhandlingen af en interkreditoraftale, der bl.a. regulerer rangeringen af bankernes lån, sikkerheder, herunder adgang til at håndhæve og tvangsfuldbyrde sikkerheder, prioritetsrækken ved tilbagebetalinger m.v. Er 1. prioritetsbanken modvilligt stemt i forhold til lavere rangerende kreditorer, vil dette blive afspejlet i 2. prioritetsbankens vilkår. Det hænger sammen med, at forhandlingen mellem 1. prioritetsbanken og den efterfølgende kreditor er præget af, at 1. prioritetsbankens interesse i en aftale med 2. prioritetsbanken er af mere indirekte karakter i form af et ønske om at modvirke utidig retsforfølgning og lignende. Ud over et sådan ønske om "at have snor" i 2. prioriteten, har 1. prioriteten ofte ingen større interesse i indgåelsen af en interkreditoraftale. "Snoren" kan 1. prioritetslångiver i sig selv opnå via "negativ covenants" omkring optagelse af anden gæld.

Omvendt forholder det sig for 2. prioritetsbanken, hvis adgang til overhovedet at opnå sikkerheder i visse aktier i mange jurisdiktioner, bl.a. Tyskland, afhænger af, om der kan opnås en aftale med 1. prioritetsbanken. Dette skyldes, at sekundære sikkerhedsrettigheder ikke juridisk/teknisk kan opnås i disse jurisdiktioner, og 1. prioritetsbanken er derfor nødt til at holde disse sikkerheder for 2. prioritetsbanken og overdrage dem til 2. prioriteten, når 1. prioritetsbanken er betalt ud. Dette gælder bl.a. transport i kontrakter, visse former for løsøre, bl.a. vindmøller og kabler. Da forhandlingspositionen for de to parter således er noget ubalanceret i 1. prioritetsbankens favør, vil forhandlingsresultatet som oftest også afspejle dette.

Håndhævelse

Til trods for en svag forhandlingsposition bør en 2. prioritetsbank fokusere på at sikre sig de bedst mulige rettigheder i forbindelse med en eventuel håndhævelse af sikkerhederne. Det er ofte ikke realistisk at opnå ret til at modsætte sig 1. prioritetsbankens håndhævelse, men et rimeligt varsel og en mulighed for at indfri 1. prioritetsbanken helt eller delvist og en samtidig overtagelse af samtlige 1. prioritetsbankens sikkerheder vil dog efter omstændighederne ofte kunne opnås. Det kan af praktiske hensyn endvidere være hensigtsmæssigt at indarbejde krav om forvarsel og rapportering, så 2. prioriteten derved sikrer sig bedst mulig, ligesom det til tider er muligt at få indbygget "bløde" konsultationsforpligtelser.

En ret for 2. prioritetslångiver til at iværksætte en håndhævelse af sikkerhederne efter en forud aftalt venteperiode synes dog ikke umiddelbart opnåeligt i dagens marked. I dag må 2. prioriteten typisk som et led i sin subordineringserklæring indestå for, at denne ikke vil tage skridt, som kan præjudicere 1. prioritets retsstilling eller kreditstilling uden forudgående accept fra 1. prioritetslångiveren.

Fordeling af provenu

og overtagelse af sikkerheder

Et centralt element i aftalen er fordeling af provenu ved håndhævelse af sikkerheder. Da udgangspunktet dog ofte vil være, at samtlige 2. prioritets (sekundære) sikkerheder er opnået med forbehold for 1. prioritets rettigheder, vil der sjældent være tale om fordeling af provenu. Interkreditoraftalen bør dog indeholde en klar forpligtelse for 1. prioritetsbanken til at overlade 2. prioriteten evt. overskydende provenu i forbindelse med 1. prioritets håndhævelse af sikkerheder, samt en forpligtelse til loyalt at søge at tilsikre 2. prioritets overtagelse af sikkerheder efter 1. prioriteten.

I det omfang der er sikkerheder som ligger uden for projektet, som eksempelvis en resthæftelse fra kommanditisterne i et K/S-projekt eller en garanti fra en part udenfor projektet, da vil 2. prioritetslångiver normalt være berettiget til at fastholde sådanne sikkerheder og dermed holde dem udenfor subordineringsbestemmelserne.

Låntagers perspektiv

Set fra låntagers synsvinkel kan forholdet mellem de forskellige kreditorer synes irrelevant alt den stund, at bestemmelserne typisk først aktualiseres i tilfælde af, at projektet/låntager er i misligholdelse. Problemet er dog, som nævnt ovenfor, at 1. prioritets opstramning dels har medført mere restriktive bestemmelser i forhold til projektet/låntager, dels at 2. prioriteten - hvis en 2. prioritetsfinansiering, da overhovedet kan opnås - ofte må søge at opnå sin sikkerhedsposition udenfor projektet. Dette vil reelt betyde en delvis balancefinansiering baseret på et krav mod de ultimative ejere af projektet/låntager i modsætning til en 2. prioritets projektfinansiering.

Et langstrakt forløb

Det kan derudover fra låntagers synsvinkel efter om-

stændighederne være vanskeligt at forstå, at forhandlingen af en interkreditoraftale kan strække sig over et så langt forløb, som det til tider er tilfældet. Dette kan dog i mange tilfælde spores tilbage til en svag direkte interesse og en heraf affødt ditto vilje hos den 1. prioritets finansierende bank til at behandle sagen. Det vil ofte være nødvendigt, at 2. prioritetsbanken agerer indpisker i et omfang, som kan overraske selv erfarne aktører.

Et spørgsmål om forventninger

Man kan kun begræde udviklingen og konsekvenserne af de seneste års uro på de finansielle markeder. Det ændrer dog ikke ved, at man bliver nødt til at forholde sig til den verden og tid, man nu en gang lever i.

En åben og realistisk tilgang til 2. prioritets sikkerhedsmæssige stilling er nødvendig i det nuværende

marked fra såvel 2. prioritetsbankens som fra investors side, således at man ikke fra start får opstillet en række forudsætninger, som vil være umulige at opnå i forhold til 1. prioritetsbanken.

I relation til prissætning og vilkår kan 2. prioriteten i det nuværende marked i mange tilfælde have karakter af en equity-tranche, om end pengestrømmen fra de enkelte projekter ofte er stærkere end for et par år siden, da priserne på aktiverne generelt er faldet tilbage til et mere realistisk niveau.

De ultimative ejere/låntager bør således tidligt i forløbet tage den åbne snak om prissætningen og struktureringen af finansieringen med de finansierende banker, således at de barske markedsmæssige realiteter ikke rammer projektet så sent i forløbet, at de ultimative ejere er bundet af aftalerne eller kun kan forlade projektet med store tab til følge.

TYSK SOLAR PV-MARKED VOKSEDE EKSPLOSIVT I 2009

- Men står formentlig over for en kraftig reduktion i tariffene

Af advokat Jens Blomgren-Hansen

Det tyske solar PV-marked voksede eksplosivt i 2009. Men væksten er dog benzin på den i forvejen hede diskussion om reduktion af solar PV-tarifferne i EEG, som pt. pågår i parlamentet.

Opgørelsen fra den tyske eldistributionsstyrelse fra ultimo tredje kvartal 2009 viser, at der var installeret cirka 3 GW ny solar PV kapacitet i Tyskland i løbet af årets 3 første kvartaler. Undersøgelser udført af blandt andre den tyske forening for solar PV-producenter (BSW) og Photon antyder dog, at den faktiske installation i 2009 i Tyskland vil komme tættere på 4-5 GW.

Denne eksplosive vækst er dog benzin på den i forvejen hede diskussion om reduktion af solar PV-tarifferne i EEG, som pt. pågår i parlamentet.

Stort set alle tyske forbundspartier er enige om, at der bør ske en reduktion af Solar PV-tarifferne ud over den i EEG forudsatte reduktion på 9-11% (afhængig af, hvorvidt der er tale om bygningsintegrerede eller jordinstallerede anlæg) samt den yderligere reduktion på 1% p.a. annonceret i oktober 2009.

Den tyske forening for solar PV producenter (BSW) har da også i november 2009 foreslået en yderligere reduktion med 4,5% i både juli 2010 og januar 2011 samt en yderligere reduktion baseret på væksten i den samlede solar PV kapacitet i markedet.

De fleste forbundspartier synes dog umiddelbart ikke at finde, at den foreslåede reduktion er tilstræk-

kelig, og de tyske socialdemokrater henviser blandt andet til, at man det seneste år har set en reduktion af modulpriserne på mindst 26%. Flere er endvidere bekymrede for, at en vækstbaseret reduktion kan skabe usikkerhed i markedet og dermed ikke have den ønskede tilskyndelse til fortsat udvikling og vækst – om end en mere begrænset vækst.

De tyske solar PV tariffen i EUR cent, som de pt. ser ud:

Type installation		2010	2009	Reduktion 2009-2010
Jordbaseret		28,43	31,94	11%
Bygningsintegrerede samt installationer på støjvolde-/mure	<30kW	39,14	43,01	9%
	<100kW	37,23	40,91	9%
	<1.000kW	35,23	39,58	11%
	>1.000kW	29,37	33,00	11%
Bonus for brug af produktion i bygning		22,76	25,01	9%

Kilde: Photon International

Det seneste lovforslag, hvilket dog ikke er endeligt vedtaget, foreslår da også reduktioner på op til 25% for solar PV-parker installeret på landbrugsjord og en yderligere reduktion i tariffene for taginstallerede anlæg på yderligere 15% fra april 2010. Den årlige reduktion med 9% p.a. følgende af EEG vil endvidere fortsat være gældende.

Det nye forslag indeholder endvidere også et forslag om yderligere tilskud til anlæg installeret på bygninger, som selv anvender den producerede strøm. Der er desuden forslag om en markedsvækst regulering, således at tariffen falder med 2,5% ved installation af ny kapacitet på 3.500MWp samt yderligere 2,5% for hver 1.000 MWp derover. Installerer der under 2.500 MWp, vil den ellers automatiske årlige reduktion i tariffen blive reduceret med 2,5%.

ITALIENSKE TARIFFER FOR SOLAR PV UDLØBER MED UDGANGEN AF 2010 – HVAD SÅ?

Af advokat Jens Blomgren-Hansen

Med udgangen af 2009 blev der talt meget om en fornyelse af tarifsystemet. Men der er fortsat meget lidt konkret på bordet, og samtidig stiger usikkerheden i markedet.

Med udløb af den nuværende version af loven med udgangen af 2010 og en forventet markant overskridelse af lovens fastsatte mål på en samlet solar PV-kapacitet på 1.200 MWp, synes der stor usikkerhed omkring, hvor meget den italienske regering vil sænke tariffene med.

Det er således allerede nu ved at være vanskeligt at få finansieret italienske solar PV systemer, medmindre alle tilladelser, leverancekontrakter og EPC aftaler er på plads.

Den italienske brancheorganisation for solar PV (GIFI) var da også allerede ude med en bøn til politikerne medio 2009 om at få den nye lov på plads. I forbindelse med EU PVSEC i september foreslog GIFI en nedsæt-

De italienske interesseorganisationers fælles forslag pr november 2009:

Tariffer angivet i EUR cent	Conto Energia 2010			Forslag for 2011-2015				
	Integreret	Delvist integreret	Ikke integreret	Bygning	Nedsættelse ift. integreret	Nedsættelse ift. delvist integreret	Jord-baseret	Nedsættelse ift. ikke integreret
1<3kWp	47,0	42,2	38,4	40,1	14,7%	5,0%	36,5	5,0%
3<6kWp	44,2	40,4	36,5		9,3%	0,7%		0%
6<20kWp				37,5	15,2%	7,2%	33,9	7,0%
20<200kWp	42,2	38,4	34,6	33,0	21,8%	14,1%	31,3	9,5%
200<1.000kWp				32,3	23,5%	15,9%	30,4	12,1%
>1.000kWp				31,5	25,4%	18,0%	29,7	14,1%

telse af tariffene med 30% mod en længere lovgivningsperiode fra 3 til 5 år og et kapacitetsmål på 7GWp.

Andre lobbyorganisationer fremkom kort efter med et mere moderat forslag indeholdende såvel en simplificering af subsidieregimet samt en nedsættelse af tariffene med omkring 15% samt en årlig yderligere nedsættelse med 5% p.a.

Regeringen reagerede med at byde en kraftig reduktion af tariffene velkommen, men gav samtidig udtryk for, at man hverken ønskede at forlænge perioden for den nye lov fra 3 til 5 år eller at sætte et kapacitetsmål på 7 GWp.

Denne umiddelbare "kolde skulder" fik således de forskellige italienske interessegrupper (Assolare, GIFI og APER) til at gå sammen om et forslag i november 2009

Det samlede forslag er umiddelbart tæt på det oprindelige GIFI-forslag, om end den umiddelbare nedsættelse er lidt lavere og fordeles ud over 2011, hvorefter der er en årlig nedsættelse på 4% p.a. startende fra 1. juli 2012. Forslaget forudsætter endvidere et årligt mål på 1,6 GWp p.a. over en periode på 5 år,

i.e. samlet 8 GWp ny kapacitet.

Regeringen har endnu ikke officielt kommenteret forslaget. Det er dog umiddelbart vanskeligt at forestille sig, at regeringen skulle nå frem til et endeligt resultat, som tilbyder højere tariffere end de i fælles forslaget.

NYT OM MOMS PÅ CO₂-KVOTER

Af advokat Peter Nordentoft

Folketinget har vedtaget nye regler om moms på CO₂-kvoter. Reglerne har til formål at forebygge momskaruselsvig og deraf følgende afgiftstab for den danske statskasse.

CO₂-kvoter og CO₂-kreditter

En CO₂-kvote er en tilladelse til at udlede et ton CO₂. Kvoterne kan i EU handles på tværs af grænserne indenfor ETS (The European Union Emissions Trading Scheme). Denne handel er med til at sikre, at der sker en reduktion i CO₂-udledningen der, hvor det økonomisk er mest fordelagtigt. Der sker derfor konstant handel med CO₂-kvoter indenfor EU.

Tilsvarende foregår der en betydelig handel med CO₂-kreditter ("fleksible mekanismer"), som gør det muligt at købe en reduktion af CO₂-udledningen i et andet land (f.eks. i u-lande) ved, at investere i miljøvenlige projekter der.

De nugældende momsregler

Momsæssigt betragtes en CO₂-kvote mv. som en rettighed, der skal behandles efter reglerne om moms på tjenesteydelser.

I dag er hovedreglen, at tjenesteydelser pålægges moms i sælgerens hjemland. For rettigheder og visse andre tjenesteydelser er dette udgangspunkt dog fraveget, således at hovedreglen ved grænseoverskridende salg af tjenesteydelser er, at der pålægges moms i købers hjemland.

Sælger en dansk virksomhed en CO₂-kvote til en virksomhed i et andet EU-land, pålægges der derfor ikke dansk moms. Køber en dansk virksomhed omvendt en CO₂-kvote fra en virksomhed i et andet EU-land, skal den danske køber betale dansk moms

efter reglerne om omvendt momspligt.

Ved salg af CO₂-kvoter mellem danske virksomheder pålægges der almindelig dansk moms, som skal afregnes af sælger. Køber vil typisk kunne fradrage momsen i sit momsregnskab.

Reglerne om moms på CO₂-kvoter minder således om reglerne for varehandel.

Mistanke om momskaruselsvig

Da CO₂-kvoter er mobile og i modsætning til varer kan overdrages mellem EU-landene, uden at der er behov for forsendelse og transport, kan CO₂-kvoter være velegnede til momskaruselsvig.

I momskaruseller vil ét selskab i en handelskæde ("skraldespandsselskabet") typisk undlade at afregne moms ved salg af kvoterne til et andet selskab i samme land for derefter at gå konkurs, mens køberselskabet herefter vil videresælge kvoterne til et andet EU-land med fortjeneste og samtidig få tilbagebetalt købsmomsen.

SKAT er da også blevet opmærksom på, at der efter alt at dømme foregår momskaruselsvig i flere andre EU-lande ved handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter, ligesom enkelte lande allerede har konstateret afgiftstab som følge af dette.

I maj måned 2009 blev det f.eks. oplyst, at England og Holland havde mistanke om momssvindler med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter, og også i Danmark er der konstateret handel med CO₂-kvoter i en karrusel, som kan have medført et momstab for de engelske myndigheder. Desuden har SKAT flere igangværende sager, hvor det undersøges, om der er begået momssvig.

Efterfølgende har bl.a. Frankrig, England og Holland

nu ændret deres momsregler, sådan at handel med CO2-kvoter og CO2-kreditter enten gøres momsfri eller omfattes af regler om omvendt betalingspligt ("reverse charge").

Omvendt betalingspligt betyder, at det er køberen – og ikke som normalt sælgeren – der skal afregne momsen til skattemyndighederne. Dette kan forebygge momssvig, fordi betalingen af salgsmoms og fradraget for købsmoms dermed tilfalder den samme virksomhed, sådan at forpligtelsen til at afregne salgsmoms ikke parkeres i et tomt skraldespandsselskab.

De nye regler

I forbindelse med implementeringen af "momspakken" i den danske momslov er det af denne grund vedtaget også i Danmark at indføre omvendt betalingspligt ved handel med CO2-kvoter og CO2-kreditter mellem danske virksomheder.

Den omvendte betalingspligt vil gælde i alle tilfælde, hvor aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager CO2-kvoter eller CO2-kreditter fra en anden virksomhed etableret her i landet.

Den omvendte momspligt gælder både for virksomheder med momspligtige aktiviteter og virksomheder med momsfrie aktiviteter, såsom f.eks. banker og forsikringsselskaber m.v., der opkøber CO2-kreditter for at blive CO2-neutrale.

Den omvendte betalingspligt betyder, at ikke-registrerede købervirksomheder, der køber CO2-kvoter mv., skal momsregistreres.

Forslaget om indførelse af omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med CO2-kvoter har endnu ikke den fornødne hjemmel i EU's momsregler.

EU-Kommissionen har imidlertid fremsat forslag om en ændring af EU's momssystemdirektiv, som vil betyde, at medlemslandene frem til 30. juni 2015 får mulighed for at indføre omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med bl.a. CO2-kvoter.

Et udkast til direktiv er sendt i høring i EU-Parlamentet, og det forventes, at forslaget bliver vedtaget.

Vedtages direktivforslaget ikke, er Danmark henvist til i stedet at søge om tilladelse til at fravige EU's momsregler på grund af svigsbekæmpelseshensyn. Kommissionen har dog tilkendegivet, at den i givet fald vil imødekomme sådanne anmodninger inden juni 2010

På grund af disse spørgsmål er ikrafttrædelsen af de nye danske regler udskudt, således at Skatteministeren kan fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet, når hjemmelsgrundlaget er på plads i EU.

KOMMENDE ARRANGEMENTER OM ENERGI

INTERNATIONALT:

MARTS

- 17. -19.: New Energy Finance Summit, London
- 18. -19.: EPIA Annual General Meeting and 5th Workshop on Market Potential and Production Capacity – Rom - Italien
- 18. -21.: New Energy - Husum – Tyskland
- 18. -19.: 1st World Summit for Small-scaled Wind – Husum - Tyskland

APRIL

- 14. -15.: Rexchange 2010 – Barcelona, Spanien
- 20. -23.: European Wind Energy Conference & Exhibition 2010 - Polen
- 19. -23.: Hannover Messe – Energy and Wind – Tyskland
- 26. -28.: Cleantech Forum XXVII – Paris, Frankrig
- 27. -29.: China International Wind Energy Exhibition & Sumposium CWEE 2010 – Shanghai, Kina

MAJ

- 5. -7.: SNEC 4th – Shanghai, Kina
- 7. -9.: 11th Solarexpo – Verona, Italien
- 11.: CEE Solar 2010 – Prag, Tjekkioslovakiet
- 19. -21.: Genera 2010 – Madrid, Spanien
- 22.: Wind Energy the facts Workshop – Riga, Letland
- 17. -20.: EnerSolar + Milan – Italien

JUNI

- 20. -25.: 35th IEEE Photovoltaic Specialists Conference – USA
- 9. -11.: 11 th Intersolar 2010 – München, Tyskland
- 15.: Global Wind Day 2010
- 15. -17.: 9th World Wind Energy Conference & Exhibition WWEC2010 – Istanbul, Tyrkiet
- 23. -25.: Wind Power Asia 2010 – Beijing, Kina
- 30. juni - 2. juli: PVJapan 2010

KONTAKT

Jens Blomgren-Hansen
Renewable Energy/Finansiering/Clean Tech
E-mail: jbh@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 43 09

Anders Stubbe Arndal
Energiforsyning/ VE og CO2
E-mail: asa@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 43 05

Jan Hvarre
Renewable Energy
E-mail: jhv@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 43 38

Michael Budtz
Energiforsyning og VE
E-mail: mb@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 45 11

Simon Bækgaard Kristoffersen
Renewable Energy/Finansiering/CO2
E-mail: sbk@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 46 10

Andreas Janholt
Energiforsyning og VE
E-mail: ajh@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 43 23

Peter Heide Wessel
Renewable Energy/Finansiering/Clean Tech
E-mail: phj@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 44 62

Lars Møller Salling
Energiforsyning og VE
E-mail: lms@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 43 73

Tine Haugaard Kristensen
Energiforsyning og VE
E-mail: thk@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 45 15

Arne Møllin Ottosen
Skatteret
E-mail: ao@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 44 66

Peter Nordentoft
Skatteret
E-mail: pno@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 43 67

Kim Trenskow
Miljøret og offentlig ret
E-mail: kt@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 43 99

København

Kromann Reumert
Sundkrogsgade 5
DK-2100 København
Danmark

Tlf.: +45 70 12 12 11
Fax: +45 70 12 13 11
E-mail: cph@kromannreumert.com

Århus

Kromann Reumert
Rådhuspladsen 3
DK-8000 Århus C
Danmark

Tlf.: +45 70 12 12 11
Fax: +45 70 12 14 11
E-mail: arh@kromannreumert.com

Dette nyhedsbrev kan ikke erstatte juridisk rådgivning. Kromann Reumert påtager sig intet ansvar for skader eller tab, der direkte eller indirekte kan afledes af brugen af nyhedsbrevet. Dette gælder, hvad enten skaden eller tabet er forårsaget af fejlagtig information i nyhedsbrevet eller af øvrige forhold, der relaterer sig til nyhedsbrevet.

**KROMANN
REUMERT**